

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **V. P.**, proti žalované: **Univerzita Karlova**, se sídlem Ovocný trh 3, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 6. 2020, č. j. 5 A 141/2014 - 118,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví označeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byl zamítnut jeho návrh na vyslovení neúčinnosti doručení rozsudku městského soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 5 A 141/2014 - 64. Současně s podanou kasační stížností podal stěžovatel návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[2] Dne 10. 8. 2020 obdržel Nejvyšší správní soud doplnění kasační stížnosti, ve kterém stěžovatel rozporoval věcné závěry městského soudu. Ve vztahu k přípustnosti kasační stížnosti uvedl, že „rozhodnutí o otázce neúčinnosti doručení není pouhé vedení řízení“ a odkázal na zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), dle kterého je odvolání proti tomuto typu rozhodnutí podle jeho názoru přípustné.

[3] Nejvyšší správní soud se *a priori* zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti. Podle § 104 odst. 3 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), „[k]asační stížnost je dále nepřipustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.“

[4] V usnesení ze dne 25. 8. 2010, č. j. 3 Ans 13/2010 - 109, Nejvyšší správní soud uvedl: „*usnesení o návrhu žalobce na prohlášení doručení rozhodnutí za neúčinné je nutno považovat pouze za rozhodnutí upravující vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé. Nejvyšší správní soud má totiž za to, že při posouzení včasnosti kasační stížnosti podané proti rozhodnutí krajského soudu,*

jehož účinné doručení bylo návrhem účastníka zpochybněno, není vázán usnesením krajského soudu o tomto návrhu, a sám si posuzuje, kdy, případně zda vůbec bylo rozhodnutí krajského soudu doručeno. Usnesení krajského soudu o návrhu na prohlášení neúčinnosti doručení tudíž nemá vliv na rozhodnutí o kasační stížnosti, resp. na to, zda bude jako včasná projednána. Odnětí možnosti brojit proti tomuto usnesení kasační stížností tak účastníka řízení v jeho právech nikterak nezkracuje.“

[5] O skutečnosti, že proti usnesení o zamítnutí návrhu na prohlášení doručení rozhodnutí za neúčinné není kasační stížnost přípustná, byl stěžovatel městským soudem v napadeném usnesení řádně poučen. Pokud jde o stěžovatelův odkaz na o. s. ř., stěžovatel se mylí, domnívá-li se, že odvolání je proti tomuto typu rozhodnutí podle o. s. ř. přípustné. Ustanovení § 202 odst. 1 písm. j) o. s. ř. výslovně stanoví, že „*odvolání není přípustné proti usnesení, jímž bylo rozhodnuto, že doručení je neúčinné (§ 50d).*“ Stěžovatel nadto nepředložil argumentaci, proč by se měl Nejvyšší správní soud od dříve vysloveného názoru ohledně nepřipustnosti kasační stížnosti odchýlit.

[6] Nejvyšší správní soud proto ze shora uvedených důvodů kasační stížnost stěžovatele odmítl jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 3 písm. b) a § 120 s. ř. s. S ohledem na tuto skutečnost již nerozhodoval o návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce.

[7] Pouze pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že zcela v intencích shora citované judikatury již dříve posoudil včasnost kasační stížnosti podané proti rozsudku městského soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 5 A 141/2014 – 64, jehož účinné doručení se nyní stěžovatel snažil zpochybnit, přičemž kasační stížnost odmítl jako opožděnou – viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2019, č. j. 7 As 106/2019 – 17.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 18. srpna 2020

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu